

GRAŽIAUSIA METŲ ŠVENTĖ – LSMU GIMNAZIJOS IR TĖVYNĖS LIETUVOS GIMTADIENIS

Man skaičiuoja ketvirtus metus. Kai kalbama apie žmogų, sakoma, kad charakteris formuojasi pirmus trejus metus, kol dar vaikas. Su gimnazija gal šiek tiek kitaip – ją formuoja vaikai. Štai, rodos, jau viskas aišku. Penktokai, aštuntokai, paskui atsiran-da I g., IV g. ...O paskui išeina. Ateina nauji lsmukai, laksto po koridorius, valgykloje per jų riksmą nieko negirdi

(gerai, kad jie turi savo ilgą valgymo pamoką, kai kas gali pasistengti su jais nesusidurti). O aš juos visur gir-džiu. Ir jie formuos iš naujo mane. Aš dar nežinau, kas iš jų užaugs. Žinau, kad tai mano Sizifo darbas juos auginti. Tik tas akmenis ridenimas ne bergž-džias darbas. Jie, tie naujieji, praturtins naujais pojūčiais, potyriais, darbais ir tikrai atsiras noras džiaugtis dabartimi.

Ir skaičiuoti ne akmenis, o metus. Labiausiai ilgiuosi tų, kurie išėjo. Išėjo jau du kartus. Bet kaip džiaugiuosi, kad jie sugrįžo kartu su pirmaisiais paukščiais savo laiškais iš viso pa-saulio. Ir žinau, kad tai taps tradicija. Kaip ir graži mūsų tradicija prieš Kovo 11-ąją – „Chorų karai“. Kokių gražių ir prasmingu laiku aš gimiau.

LSMU gimnazija

Mokyklos keitimas, likus dvejiems metams iki baigimo, tikras iššūkis ir didelė rizika. Ir štai, ji pasiteisino. Tai tikriausiai buvo geriausia mokykla, kurioje mokiausi (o mokiausi netgi keturiuose). Susipažinau su gausybe bendraamžių, su kuriais palaikau ryšį dar ir iki šiol, kompetentingi mokytojai leido žengti didelį žingsnį savo svajonės link, na, o mokykloje buvusi atmosfera visada džiugindavo. Didžiuojuosi būdama viena iš pirmųjų, baigusių šią nuostabią mokyklą. Viktoras Hugo yra pasakęs: „Ateitis – mokyklos mokytojo rankose“. Na, o šios mokyklos mokytojams patikėti savo ateitį tikrai nebaisu. Ačiū mokyklos kolektyvui (ir mokiniais, ir mokytojams, ir vadovybei) už įsimintiniausias akimirkas paskutinėmis dienomis prieš žingsnį į suaugusiųjų pasaulį.

Gytė Vilčinskaitė, 2-o kurso odontologijos studentė, LSMU

Nuoširdžiai sveikindama mokyklą su gimtadieniu, noriu palinkėti atsigręžti veidu į jūrą ir nenustoti augti. Ir drąsos! Drąsos augti visiems, kartu ir nešti gėrį pasauliui ne tik baigus mokyklą. Tiesą sakant, baigus mokyklą linkiu dar labiau jį skleisti. Ir nepamiršti savo šaknų. Ir gimnazijos.

Vilniaus universiteto medicinos I kurso studentė Greta Stonkutė

„Miško paukštis niekada nenori narvo.“
/Henrikas Ibsenas/

Kovo 11-ąją dieną, prieš 27 metus, prasidėjo nauja lietuvių tautos era. Mes, kaip tie miško paukščiai narve, vėl tapome laisvi. Laisvi mintimis, veiksmams, nesuvaržyti įvairių sankcijų ir draudimų. Laisvi nuo visų žiaurių dalykų, kurie buvo daromi už „neteisingą žodį“. Man ši diena – šventė. Šven-tė ir tiems, kurie vaikus išleido į laisvą pasaulį, ir tiems, kurie jame augs. Sveikinu visus su Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena! Ir su gimnazijos Gimimo diena.

Rokas Janavičius, III g.

„CHORŲ KARAI“

Kovo 9 dieną LSMU Veterinarijos Akademijos iškilnių salėje trečią kartą vyko jau tradicija tapę „Chorų karai“. Gimnazistus šiam konkursui paruošė muzikos mokytoja Giedrė Druskienė. Klasių chorams buvo skirtos I-III vietos ir „Patriotiškiausio“, „Artistiškiausio“, „Linksmiausio“, „Bendruomeniškiausio“ choro nominacijos. Moksleivių pasiro-dymus vertino garbinga komisija: KTU akademinio choro „Jau-nystė“ meno vadovė ir dirigentė, A. Kačanausko muzikos mokyklos mokytoja metodininkė, Kauno miesto chorų sąjungos pirmininkė Danguolė Beinarytė, Kauno rajono Garliavos meno mokyklos muzikos mokytoja, jaunučių choro vadovė, dainų kūrėja, kompozitorė, Indra Mažuikaitė-Kubiliūnienė, Martyno Mažvydo pagrindinės mokyklos ir Jurgio Dobkevičiaus progimnazijos muzikos mokytoja metodininkė, „Tu ir aš“ studijos vadovė Rita Beitnaraitė, „Aušros“ gimnazijos

muzikos mokytojas ekspertas, choro „Leliūmai“ vadovas Dainius Druskis, LSMU gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Rasa Kučienė.

Lietuvių kalbos mokytojas
Paulius Kavaliauskas

Il g. A klasės vyrai sveikina LSMU gimnaziją su ketvirtuoju gimtadieniu. Norime padėkoti už suteiktą galimybę tobulėti ne tik spardant ar mėtant kamuolį, bet ir skaičiuojant ar rašant rašinius. Už tai, kad galime visą bendruomenę džiuginti ne tik penketais iš chemijos, bet ir šokiais, ir dainomis. Už skanų valgyklos maistą ir saugią aplinką. Taip pat norime palinkėti, kad gimnazija gyvuotų dar ilgai ir joje mokytųsi tik tokie motyvuoti vaikai kaip mes.

Nuoširdžiai tikiu, jog reikia švęsti gimtadienius ne tada, kai pasikeičia biologinis amžius ir persiverčia skaičiukas, nes laikas – tai žmonių sugalvotas matas. Reikia švęsti gimtadienius tuomet, kai yra išmokstama pamoka, įgyjamas supratimas, kai tiesiog yra paaugama vidumi. LSMU gimnazija išaugino mane žmogumi, patikėjo ir padėjo pagrindus kryptingai eiti lyderystės keliu. Tai buvo (ir iki šiol yra) erdvė, kur žmogus yra girdimas, o ne tik išklausomas, kur žmogus skatinamas argumentuotai reikšti savo poziciją ir išsiskirti iš masės, kur skatinamas būti asmenybe. Tad gimtadienio proga norėčiau paskatinti ir toliau augti, tikėti kiekvienu moksleiviu ir „investuoti“ į jį, nes Lietuvai reikia asmenybių, Lietuvai reikia išaugintų lyderių. Linkiu, kad LSMU gimnazija visuomet vadovautųsi E. Mieželaičio žodžiais: „Žmonija formuojasi tik kolektyve: vienas žmogus niekada neužauga, – žmogus augina žmogų“. Kiekvienam moksleiviui palinkėčiau niekados nepamiršti savo kelio pradžios, kuriame buvo pamatai, įdiegtos vertybės, nuostatos ir atsidėkojant mainais atiduoti patirtį atgal.

Greta Ratkevičiūtė, ISM Vadybos ir ekonomikos universiteto studentė

Sėdžiu aš niūriame kambaryje su vienu langu į gatvę ir girdžiu, kaip kažkas daužo stiklinius butelius... „Svetimas“, – pagalvoju. „Kur mano žvėrynas?!“ Ar nenuitiks manęs Eglutės likimas, ar nepaskės mano visos svajones ir noras pakeisti pasaulį Londono didybėje? Sėdžiu ir galvoju. Manau, kad nenuitiks. Nors už viską pasaulyje nieko daugiau nenoriu, kaip pamatyti savo Mamą. Suprantu, kad galimybės po nosim nesimėto. Tiek visko daug turiu susidėti į savo jaunystės myluojamą galvą ir grįžt namo! Ir keist! Ir nebijot! Šiandien galiu drąsiai sakyti, kad LSMU gimnazija man davė daug daugiau nei ateitį. Ji mane išmokė didžiulius, kad esu lietuvis. Šis gimtadienis tik dar vienas pareiškimas pasauliui, kad mes, jaunimas, esame tokie galingi! Galime kalnus nuversti, jei tik norime! Bet neverskime kalnų, jie labai gražūs.

Siunčiu sveikinimą, labai nuoširdų. University of Essex/Essex universitetas. Biomedical science/Biomedicina biomedicinos studentė Giedrė Ratkevičiūtė

Žymus dailininkas Pablo Picasso: „Gyvenimo prasmė – surasti savo dovaną. Gyvenimo tikslas – ją atiduoti.“ Todėl mokyklos gimtadienio proga linkiu visiems dovanoti. Brangieji, dovanokite vieni kitiems, dalinkitės tuo, ką turite savyje ir darykite pasaulį geresnį, tegu ir tik ištiestos rankos atstumu!

Beata Mongird, Chemijos bakalauro studentė Groningeno universitete

Gimimo diena mūsų gyvenime – tai šviesa, lydinti ir sauganti kiekvieną. Mokyklos gimimo diena – tai iššūkis visiems būti savimi. Atrasti. Įsisąmoninti. Ir pasidalinti. Man – tai buvo iššūkis suvokti, jog tobulinti savo žinias įmanoma tik žvelgiant tiesiai į akis baugijamam „nežinojimui“. Ne veltui garsiam persų kūrinyje „Kabusos knyga“ pabrėžiama, jog protas be mokymosi – tai tarsi kūnas be drabužių, žmogus be veido; juk išsilavinimas – tai proto veidas. Su Gimnazijos gimtadieniu visus, kurie dirba ir svajoja kartu su jaunimu! Ačiū.

Regimantas Vilkelis. Studijuojau Newcastle universitete klinikinę genetiką (Didžioji Britanija)

Gimnazija. Išgirdus šį žodį vieniems į galvą sugrįžta malonūs prisiminimai, kitiems – visai nesaldžios dienos. Tik vienas žodis ir visi, net ir tas tylenis klasės kampe, kurio vardo niekas neprisimena, turi ką pasakyti. Kai kurie gali papasakoti apie ne itin draugiškus klasės draugus, nesąžiningus mokytojus ar dar ką nors. O mes? Mes neturime tokių istorijų. Mums gimnazija – nevaldomas juokas, aidintis koridoriuose, išrepuotas Kazio Binkio eilėraštis, mokytojai, kuriems, rodos, tik imk ir pirškis, kad mokyty. Gerai, čia keistai nuskambėjo... Na, žinote, vienaip ar kitaip, prisiminimai... Darželyje auklėtės sakė, kad mokykla tai antrieji namai. Gerai būtų, jei tik namai, nes čia randame ir visą šeimą su įkyriais, bet mylimais broliukais ir sesutėmis. Kiekvieną dieną grįžęs po ilgos dienos namo, galvoji, kaipgi čia viską teks papasakoti vaikams. Nuotykių daugiau nei atmintis pajėgia išsaugoti. Gal reikėtų ir tą selfiuką, „sumestą“ su mokytojais, išsaugoti ateinančioms kartoms, nes dar gali nepatikėti, kad ir taip būna. Na, o dar šis laikraštis, turbut irgi kelis egzempliorius reikėtų palaikyti. Tik čia rašai, ką nori, ir blogų pažymių negauni. Nors ir girdžiu galvoj lietuvių kalbos mokytojos balsą, kad meninių priemonių trūksta, gal dar ir kablelį kur nors praleidau. Ech, dar penkeri metai liko, spėsime išmokyti... Su ketvirtuoju gimtadieniu, Mylima gimnazija,

Tave sveikina 7c klasė

Mokykla – keista vieta. Viena vertus, tai tik pastatas. O kai dar pagalvoji, kad diena iš dienos dvylika metų čia triniesi, darosi mažų mažiausiai keista, ką tu čia veiki. Štai tada ir klausai savęs, kuo tave ta mokykla taip gundo? Kuo ji taip traukia? Tačiau atsakymą randi gan greitai. Juk mokykla nepaprasta vieta. Banaliaiariant, tai žinių lobynas, daug platesnis nei Denio Didro „Enciklopedija“ ir daug turtingesnis nei Eldoradas aukso, tai kaip Josteino Gaarderio „Sofijos pasaulis“. Bet visos žinios nueitų šuniui ant uodegos, jei ne pedagogai. Tai jie mus maitina žemiškąja ambrozija – žiniomis. Mano gimnazija yra gyvenimo pratybos, kuriose mokytojai yra mokinių instruktoriai, o jų suteiktos žinios – ne tik gyvenimo teorija. Taigi neskaitant fakto, kad mokykla dvilypiška keista vieta, ji nusielpo visų mūsų sveikinimų dėl kilnios savo misijos – auginti mus, vaikus, žmonėmis.

Vytautas Vaicekuskas, III g.

PRISIJAUKINKIME MATEMATIKĄ

Daugeliui matematikai atrodo kaip keistuliai, gyvenantys sausame skaičių pasaulyje, kad tai mokslas – sudėtingas, su juo neįmanoma susidraugauti, jį sunku išmokyti... Norėčiau kartu su savo mokiniais apginti matematiką. Juk jos yra aplink mus visur, tai įrankis ką nors sukurti, išrasti, atrasti, ji yra kūryba ir menas, ji išmoko loginio mąstymo, tai proto mankšta, tai pažinimo džiaugsmas, tai dar viena kalba, kurią supranta šimtai milijonų žmonių. Pasaulyje yra tiek gražių dalykų ir visi jie susiję, yra sistema ir viskas turi priežastis. Matematika yra visada naudinga ir reikalinga, todėl prisijaukinkite ją! Nors mūsų gimnazija yra daugiau orientuota į gamtos ir biotechnologijų mokslus, bet mes turime daug vaikų, kurie myli ir žavisi matematika. Jie puikiai supranta, kodėl reikia pažinti tą skaičių šalį.

„Atrodo, kad neįmanoma išskirti vienos svarbiausios mokslo šakos, tačiau matematikos reikia visur. Be jos neišsiversi fizikoje, chemijoje, informatikoje, net per menų pamokas. Sprendžiant matematikos uždavinius lavinamas ne tik loginis mąstymas, bet ir koncentracija, ištvermė.“

Viltė Liaudinskaitė, II g. B

Matematikos mokytoja Ingrida Masaitienė su savo auklėtiniais (5a).

„Matematika – daugelio mokinių kančia. Tačiau ji graži savo savybe būti išspręsta. Ji skatina loginį mąstymą, ji yra visur: pinigai, galimybės, plotai, architektūra. Ją verta suprasti ir gebėti pritaikyti gyvenime.“

Simona Jakaitė, II g. B

„Matematika išlavina loginį mąstymą, padeda greičiau susigaudyti sudėtingose situacijose.“

Aistis Juška, III g.

„Matematiką reikia mylėti, nes ji myli mus.“

Paulius Ūselis, III g.

„Matematika suteikia žmogui kitokį mąstymą ir nors daug kas jos nemėgsta, ji tikrai labai naudinga. O naudos dar daugiau, kai pamoką aiškina mylimiausia mokytoja.“

Adelė Brinkytė, II g. B

„Matematika – tai viena iš realiausių ir tiksliausių mokslo šakų mūsų pasaulyje. Išmokus taisykles bei gebant jas pritaikyti, mokslų karalienė tampa jau nebe tokia sudėtinga. Ji mane žavi tuo, kad improvizacijai daug vietos nėra, tačiau žinių bei praktikos pritaikymas gali lemti viską.“

Rimgailė Jonaitytė, II g. B

Matematika mėgsta visus, ypač tuos, kurie supranta, kad kiekvieną dalyką galima išmokyti, tik reikia pirmiausia jį prisijaukinti.

LSMU gimnazijos mokiniai jaukinasi – gausiai dalyvauja „Kengūros“, „Pangea“, „Kings“, „Olympis“, „Matmintinis“ konkursuose.

Matematikos mokytoja metodininkė
Ingrida Masaitienė

UŽSIKRĘTĘ BIOLOGIJOS MAGIJA

Baigiantis ketvirtyms gimnazijos metams mes, biologijos mokytojai, jaučiame, kad mūsų mokiniai domisi šiuo mokslu. Ir ne tik domisi – mokosi. Šiemet net 57 abiturientai pasirinko laikyti biologijos valstybinį egzaminą. Daug mokinių per šiuos metus sėkmingai pristatė tiriamuosius darbus miesto, respublikos tiriamųjų darbų konferencijose ir konkursuose. Nuolat esame prizinių gretose Kauno miesto biologijos olimpiadoje. Šiemet net du III g klasės mokiniai – Gintarė Lukoševičiūtė ir Paulius Valiukevičius – atstovavo mūsų gimnazijai 50-ojoje respublikinėje biologijos olimpiadoje. Džiaugiamės, kad Paulius laimėjo ketvirtąją vietą ir gavo Pagyrimo raštą.

Ne mažiau džiugina ir mokyklos administracijos, ir kitų mokytojų indėlis siekiant, kad biologija taptų patraukliu ir įdomiu mokslu. Sėkmingai mokiniai biologijos žinias plečia biotechnologijų pamokose atlikdami įvairius praktinius darbus. Vizualias interaktyvias pateiktis – gyvūnų organus, specialius biologinius procesus – mokiniai stebi

I g. B biologijos pamokoje.

3D platformoje. Netrukus įvairius bandymus galėsime atlikti „Enstein“ laboratorijos prietaisais. Aplinkos tyrimus su „Eco labbox“ atliekame integruodami biologijos ir vokiečių kalbos pamokas.

Labai džiugu, kad biologų gretas papildė LSMU studentas Paulius Alaburda, kuris mielai sutiko pasi-

dalyti pirmaisiais darbo mokykloje įspūdžiais:

Prieš ketverius metus baigęs mokyklą, galvojau, kaip galėčiau pritaikyti savo biologijos žinias. Man jos atsipirko jau pirmame universiteto kurse, tačiau norėjau jas perteikti ir moksleiviams, siekiantiems olimpiados aukštumų.

► 3 p.

INTERVIU SU BENJAMIN MAXENCE SPEELMAN

Mokytojas Benjamin Maxence Speelman su mokiniais.

Benjamin, Lietuva, ne pirmas kraštas, kuriame dirbi, kaip tau Lietuva? Pirmiausia, viskas daug geriau, nei aš tikėjausi, prancūzai Lietuvą tradiciškai įsivaizduoja kaip neišsivysčiusią post-sovietinę šalį, bet taip mano žmonės, kurie nekeliauja ir vadovaujasi stereotipais. Jei būčiau atvykęs į Lietuvą prieš dešimt metų, kai dar ir pats buvau mažai kur išvykęs iš Prancūzijos, kontrastas būtų didesnis. Dabar man Lietuvoje patinka ir niekas nestebina. Adaptuočis nėra sunku. Žmonės daug malonesni, nei patys apie save galvoja. Didelis siurprizas – Baltijos pakrantė, nesitikičiau atrasti tokį grožį. Nida, Palanga – fantastiškai gražios vietos.

Dirbote Kroatijoje, Airijoje. Pakalbėkime apie moksleivius. Ar jie kitokie? Ar vaikai tokie patys visur? Vaikai visur yra vaikai. Mieli. Skirtumas toks, kad Prancūzijoje užsienio kalbų mokoma didelėse grupėse. Mokytojas dirba su 31–32 vaikais, todėl prancūzai sunkiai išmoksta užsienio kalbų. Čia situacija žymiai geresnė. Ir Lietuvoje, ir Kroatijoje užsienio kalbų mokoma mažesnėse grupėse, tad moksleivių pasirengimo lygis aukštesnis. Tai sveikintina. Lietuvoje mane stebina popamokinių veiklų gausa. Pastebiu, kad gimnazijoje labai daug renginių moksleiviams, Prancūzijoje mes to nedarome. Tai man patinka, bet kartais kyla klausimas, ar renginių nėra kiek per daug. Jei renginiai yra „primetami“ ir moksleiviai yra priversti dalyvauti, tai atrodo kiek keistai. Čia, matyt, akademinės kultūros dalykai. Beje, Kroatijoje, taip pat kaip ir Lietuvoje, renginių mokyklose tikrai daug. Gal Prancūzijai vertėtų iš jūsų pasimokyti? Jei atvirai, mane žavi, kad mokslei-

viai Lietuvoje gerai moka užsienio kalbas. Tai puiku.

Ar buvo sunku pradėti dirbti imersijos būdu?

Gal su paaugliais, kurie jau turėjo tam tikrą viziją, buvo įprate, kad mokytojas daugiau per pamoką kalba lietuviškai, o ne prancūziškai, ir buvo kiek keblu, bet su penktokais nebuvo jokių problemų, jie priėmė mano pasiūlytas žaidimo taisykles ir matau, kad pasiūlytas kelias jiems tinkamas.

Mokytojai. Kokie jie Lietuvoje?

Tikrai negaliu vertinti jų profesinių kompetencijų, aš tiesiog nieko apie tai nežinau, nebuvau nė vienoje pamokoje. Galiu pasakyti, kad kolegos labai malonūs, tačiau kalbos barjeras išlieka problema, kuri trukdo juos artimiau pažinti. Kitas dalykas, kurį pastebiu ir pasigendu – prancūziškose mokyklose Mokytojų kambarys yra svarbiausia mokyklos vieta, kurioje kolegos renka bendrą ir keistis idėjomis. Šioje gimnazijoje mokytojų kambarys visada tuščias, o gal tik man pasitaiko užėiti netinkamu laiku, mokytojai užsidarę savo kabinetuose, nelabai suprantu, kaip gimsta žmonių bendrystė, jei jie taip menkai komunikuoja. Gal tai vėl kultūrų skirtumai.

Kuo dar skiriasi prancūziškos ir lietuviškos mokyklos?

Prancūzijoje įprasta moksleivių klases kasmet perskirstyti, manoma, kad padeda geriau adaptuotis, lengviau bendrauti su įvairiais ir vis kitais žmonėmis, neprisirišti prie įprastų tradicijų, nepripasti prie vieno ir tų pačių mokytojų. To reikia, nes pasaulis įvairus. Prancūzai tai daro lengvai, nes tai jiems yra norma.

► 4 p.

UŽSIKRĘTĘ BIOLOGIJOS MAGIJA

Jaunieji biologai ir jų mokytojai.

◀ 2 p.
Šiais mokslo metais gavęs galimybę dirbti LSMU Gimnazijoje maloniai priėmiau iššūkį. Žinoma, bijojau, jog pasirodysiu nepakankamai patyręs ir neperteiksiu informacijos įdomiai. Bet pasirodė visiškai priešingai – jaunoji karta turi integralų supratimą apie kiekvieną discipliną, įskaitant biologiją. Manau, jog jaunas biologas nori suprasti ne tik, kaip veikia organizmai, bet ir suprasti, ką biologijos mokslas reiškia žmonių pasauliui. Mano supratimas, kodėl ląstelės biologija, genetika ar ekologija yra svarbi ir kuo ji susijusi su mus supančiu pasauliu, suteikia prasmės užsiėmimams. Be to, moksleiviai labai vertina abipusę pagarbą. Jiems, žinoma, ir man, labiausiai patinka užsiėmimai, kai be didaktinių metodų išsiaiškiname naują temą arba diskutuojame apie užduotis. Džiaugiuosi, jog gali-

me aptarti skirtingas hipotezes apie tai, kas dar neištirta, arba tik laisvai diskutuoti, kaip ateityje pritaikysime kokį nors biologinį atradimą. Be jaunųjų biologų smalsumo tokie užsiėmimai nebūtų įmanomi. Po olimpiadų sezono rezultatais didžiuojuosi. Kai pats buvau mokinys, biologai buvo labiausiai užsidegę siekti aukštumų: po penkerių metų, panašu, tendencija išlieka ta pati. Per kelis mėnesius sugebėjome pasiekti gana aukštą lygį, manau, jog kitais metais rezultatai bus tik geresni. Nes yra ir užsidegimas, ir kompetentingi mokytojai. /Paulius Alaburda/

Džiaugiuosi laimėjęs ketvirtą vietą 50-ojoje Lietuvos mokinių biologijos olimpiadoje. Ten sutikau daugelį motyvuotų bendraminčių, išbandžiau sunkias užduotis ir atlikau įdomius praktinius bandymus. Supratau, kad, jei nori, yra kur tobulėti. Kad patek-

čiau į šią olimpiadą, teko pereiti kelis etapus: mokyklos ir Kauno. Miesto olimpiadoje buvau penktas, tai davė motyvacijos labiau pasistengti respublikinėje. Aišku, viso šito vienas nebūčiau pasiekęs: biologija sudomino mokytoja Elena Juotkienę, stiprius pagrindus suteikė dabartinė mokytoja Rita Kareckienė, o LSMU studentas Paulius Alaburda pateikė žinių iš nemokyklinio kurso bei davė daug įdomių užduočių. Nuo pat mažens mokyti mane skatino tėvai ir jų dėka dabar galiu atstovauti LSMU Gimnazijai. Mūsų direktorius Arūnas Bučnys visada rūpinasi, kad turėtume sąlygas ruoštis. /Paulius Valiukevičius/ Mūsų Gimnazijai ketveri metai. Mes, biologijos mokytojos, džiaugiamės, kad biologija patrauklus mokslas. Kad mes, kaip sako vaikai, „užsikrėtę biologija“.

Biologijos mokytoja metodininkė
Elena Juotkienė

Prancūzų rašytojas ir filosofas Volteras teigė, kad geriausias linkėjimas žmogui yra linkėjimas būti žmogumi. Todėl pats geriausias linkėjimas LSMU gimnazijai ugdyti ŽMONES. Savo laidoje matau, jog mūsų mokykla išugdė ne tik daug būsimų medikų, mokslininkų, politikų, bet ir nuostabius žmones bei draugus. Tad linkiu tęsti tai, ką mokate geriausiai. Su gimtadieniu, Mokykla ir visa LSMU gimnazijos bendruomenė!

Aristida Markauskaitė, 2016 metų absolventė

INTERVIU SU BENJAMIN MAXENCE SPEELMAN

◀ 3 p.
Lietuvoje labai akcentuojamas klasės stabilumas, pasikeitimai čia tampa mažomis dramomis, nes visi laikosi tradicijų, saugumo ir nenori kaitos. Prancūziškose mokyklose nėra kuruatorių, kokius jūs turite Lietuvoje. Nėra ir tokių klasės auklėtojų. Psichologai dirba dažniausiai vieną dieną per savaitę. Mokyklos direktorius nėra tas asmuo, į kurį moksleiviai kreipiasi, jei iškyla bėdų. Turime C.P.E. (*Conseiller principal d'éducation*). Tai gal šiek tiek panašu į lietuvių mokyklos socialinio darbuotojo pareigas. Tiesiog su tuo žmogumi galima susitikti, jei turi bėdų ir tau reikia pagalbos. Kas tris mėnesius visi pedagogai susirenka aptarti mokymosi rezultatus ir įvertinti kiekvieną mokinį ne pažymiu, o bendrą pažangą apibūdinančiu įrašu, kaip antai „Félicitations“ (Sveikinimai), „Encouragements“ (Padėtinimas, paskatinimas už gerą pažangą), – (taip, minusas, kuris

reiškia Nieko – nei gerai, nei blogai), „Avertissement /travail/ conduite (behaviour) (Ispėjimas dėl blogo elgesio ar prastų rezultatų) ir galiausiai – „Blâme“ (Labai blogai). Šie įrašai tėvams kartais yra net svarbesni nei pažymiai, nes jie atspindi bendrą pažangą, tendencijas ir pastangas.

Atvykote metams. Ar galime tikėtis, kad Lietuvoje dar būsite?

Tikrai, mano kontrakte buvo įrašyti vieneri metai. Man patinka dirbti su vaikais. Man patinka mano kolegos ir mūsų „prancūziška komanda“. Nusprendžiau likti dar vieneriems metams, šiuo metu padedu Ingridai ieškoti naujų mokytojų Prancūzijoje, tad manau, kad kitais metais gimnaziją papildys nauji prancūzai. Išvyksiu, kai pamatysiu, kad turite mokytojų, kurie gali mano darbus tęsti.

Tarptautinių projektų koordinatore Ingrida Krasauskienė

KELIONĖ Į PARYŽIŲ

Monmartras. Mokytoja L. Palumickaitė ir 7a.

Atostogų metu 7a klasės mokiniai turėjo galimybę pasitikrinti per pusantros metų įgytas prancūzų kalbos žinias išvykoje į Paryžių. Per penkias dienas buvo aplankytos garsiausios Prancūzijos sostinės vietos – Eifelio bokštas, Luvro ir Georges Pompidou muziejai, Versalio rūmai ir Paryžiaus katakombos. Buvo paragauti ką tik iškepti prancūziški rageliai ir kiti nacionaliniai skanėstai. Paskutinę dieną mokiniai leidosi į savarankišką žygį Monmartro gatvėmis – aplankė garsiąsias Monmartro

kapines, išmokė prancūzus pasveikinti lietuviškai Lietuvą (užduotis buvo atliekama vasario 16 d.), sudarė ir įsiamžino prie kavinukės, kurioje dirbo filmo „Amelija iš Monmartro“ herojė. Ši kelionė dar kartą įtikino, kad kalbos mokėjimo svarbą supranti tik tada, kai išgirsti ją gimtojoje jos šalyje. Ir smagiausia būna, kai supranti, ką savo prancūziškai prancūzai. Buvo žaivu – *deja vu*.

Laura Palumickaitė, prancūzų kalbos mokytoja

„Mokykla neturi būti pasirengimas gyvenimui. Mokykla turi būti gyvenimas“, – teigė E. G. Chabardas. Būtent LSMU mokykla mūsų neįspraudė į rėmus, o leido gyventi: ne tik mokytis skambių citatų ir matematikos formulų, bet ir improvizuoti – atskleisti save kaip asmenybę. Nuoširdžiai linkiu to mokytis ne tik esamus moksleivius, bet ir ateities kartas!

Karolis Pampikas, LSMU studentas

SEPTINTOKŲ PAMOKOS

Gydytojas Jakovas Zilbergas tarp mūsų septintokų ir jų mokytojų.

Kalbėti apie holokaustą – tai kalbėti apie žmoniškumą. Nuo pirmųjų LSMU gimnazijos dienų yra palaikomi ryšiai su Kauno IX fortu. Edukacinės pamokos, parodos, literatūrinės kompozicijos dažnos bendradarbiaujant su Lietuvos muziejumi, menančių skaudžiausius žmonijos išgyvenimus. Mums, mokytojams, atrodo, sunku vaikams pasakyti, kad vėl vyksime į IX fortą. Bet, kai pakalbame su baigusiais gimnaziją, pasirodo, tos pamokos, kurias jie patys vedė, paliko jiems patiems įspūdį. Šiais mokslo metais Holokausto tema daugiausia kalba septintokai. Buvo vesta atvira integruota lietuvių (mokytoja R. Kučienė, V. Katkauskienė), istorijos (mokytoja Daiva Žemaitienė) ir dailės (mokytoja I. Murašovienė) pamoka. Mokiniai suburtose iš skirtingų klasių grupėse turėjo paruošti pristatymus apie žydų tautybės žmonių kančias ir holokausto prisiminimus. Vienijanti tema buvo – „Anos Frank dienoraštis“. Septintokai labai kūrybingai tarsi kino kadrus su-modeliavo savo pristatymus, kurie vėliau buvo nuvežti, kaip paroda, į Kauno IX forto muziejų.

Mūsų septintokų paroda Kauno IX forto muziejuje.

Antra pamoka septintokams buvo susitikimas su knygos apie išgelbėtus Kauno geto vaikus „Išgelbėti bulvių maišuose“ sudarytoju, Izraelio Haifa miesto gydytoju Jakovu Zilbergu, medicinos mokslus baigusiu Kaune. Atmintis, gerumas, atsakomybė, pasiaukojimas turi likti. Jie greta vienas kito turi eiti per kartas, primindami, kad žmogus tik tada lieka žmogumi, kai kuria, o ne naikina. Jei žudai žmogų – tai žudai žmoniškumą – žudai save. Trečioji pamoka. 168 gimnazistai vyko į Girstučio kultūros rūmus, kuriuose žiūrėjo tragikomediją „Kai

žmonės vaidino Dievą!..“, pastatytą Vilniaus kamerinio teatro pagal F. Goedrich, A. Hacketto ir V. Kesselmano pjesę „Anos Frank dienoraštis“. Tai pasakojimas apie paprasčiausios gyvenimo kasdienybės ilgesį visuotinės baimės fone. Apie viltį, meilę ir mirtį. Ketvirtoji pamoka – laiškas. Laiškas žmogui, laisvei, Anai, žmoniškumui. Laiškas istorijai, ir laisvei atminti. Penktoji pamoka vis dar vyksta. Juk pavadinimas ir tema aktualūs kasdien – „Tai pasikartoti negali“.

Lietuvių kalbos mokytoja Vilma Katkauskienė

„KELIAUJANTIS FESTIVALIS 2017. RYGA“

Šių metų ankstyvą pavasarį (kovo 4-5 d.) tautinių šokių kolektyvas „Eglynėlis“ kartu su gimnazijos vokalinio ansamblio „Ave Musica“ smagiai keliavo į kaimyninę Latviją, kur dalyvavo tarptautiniame vokalo ir šokio festivalyje „Kelias festivalis 2017. Ryga“. Tarp 640 festivalio

dalyvių pasirodė ir mūsų dainininkai. Gera nuotaika, puikus festivalio koncertas, smagi diskoteka, naujos pažintys bei patirtys – viskas buvo labai puiku, nes iš anksto sudėliota ir parinkta programa neleido nuobodžiauti. Mūsų mokiniai ne tik pakiliai lipo į sceną, bet ir puikiai atliko 2

dainas „Siyahamba“ bei „Killing me softly“. Solistai Kristupas Morkūnas ir solistė Vytutė Tamutytė publiką pakerėjo savo išskirtiniais balso tembrais, o Vytutė Laurinavičiūtė afrikietišką dainą būgnu mušė taip įtikinamai, kad pasijutome Sacharos dykumoje.

► 5 p.

LIETUVIŲ KALBOS RESPUBLIKINĖJE OLIMPIADOJE ANTRA VIETA

Jau antrus metus iš eilės LSMU Gimnazijos mokinė Emilija Venzlauskaitė dalyvauja respublikinėje lietuvių kalbos olimpiadoje. Pernai besivaržydama 9–10 klasių grupėje Emilija užėmė 2 vietą. Šiais metais III kl. gimnazistei teko rungtis su 11–12 klasės mokiniais (Kauno miesto etape aplenkė ne tik visus 11-okus, bet ir dvyliktokus – surinko daugiausiai taškų). Džiaugiamės – Emilija vėl Lietuvoje antra! Šiomet lietuvių kalbos ir literatūros olimpiados finalas Lietuvos ir užsienio lietuviškų mokyklų moki-

niams vyko kovo 16–18 d. Anykščių Antano Baranausko pagrindinėje mokykloje. Mokiniai turėjo atlikti testą bei parašyti rašinį (esė), vyresnieji samprotavo apie pilietinę visuomenę. Sveikiname III kl. gimnazistę Emiliją Venzlauskaitę (mokytoja Gitana Liaudinskienė), kuri iš Anykščių grįžo ne tik pakylėtos nuotaikos, apdovanota vertingais prizais, bet ir žinodama, kad jau turi taškelį prie stojamojo balo.

Lietuvių kalbos mokytoja
Gitana Liaudinskienė

3x3 RUNGTYNĖS

Kovo 18 dieną LSMU gimnazijoje vyko tradicija tapęs LSMU gimnazijos bendruomenės 3x3 krepšinio turnyras. Dalyvavo 26 komandos. Džiaugiamės, kad mūsų gimnazijoje krepšinį mėgsta ir mokytojai, ir mokiniai, ir tėveliai, ir mamytės. Visiems dalyvavusiems dėkojame už žvalią šeštadienio nuotaiką.

Kūno kultūros mokytoja Rasa Ciegienė

„KELIAUJANTIS FESTIVALIS 2017. RYGA“

◀ 4 p.
Džiaugiamės, kad gimnazijoje jau trečius metus gyvuoja jaunių tautinių šokių kolektyvas, kuris šiais mokslo metais išsirinko „Eglynėlio“ vardą.

Pirmaisiais gyvavimo metais vaikai šoko tik gimnazijos renginiuose. Po metų įsigijo tautinius kostiumus, tad kolektyvas debiutavo Kauno m. ugdymo įstaigų tautinių šokių kolektyvų festivalyje-konkurse „Graži mūsų šeimynėlė 2016“. Taip pat didelė garbė teko dalyvauti Respublikinės moksleivių dainų šventės-2016 Ansamblių vakare. Kolektyvas šiais mokslo metais dar ruošiasi dalyvauti Kauno m. ugdymo įstaigų tautinių šokių kolektyvų

festivalyje „Graži mūsų šeimynėlė“ bei tarptautiniame šokio festivalyje-konkurse „Pavasario fiesta 2017“. Labai smagu, kad vaikai pamilo lietuvių tautinį šokį, nes tai yra mūsų kultūros šaknis ir tradicijų, savasties saugojimas.

Parodėme festivalyje save, pamatėme kitus ir galime teigti, kad Šiaurės ir Rytų Europos šventėse atrodėme tikrai puikiai.

„Ave Musica“ ansamblio vadovė
Giedrė Druskienė ir kolektyvo
„Eglynėlis“ vadovė Eglė Glinskienė

ŠIMTADIENIS

Aitrodo, jog abiturientai jau mato Air girdi paskutinius žingsnius plačiame mokyklos kelyje. Liko tik šimtas dienų. Tačiau atsigręžėme į savo kelionę ir norėjome parodyti, kas mes esame ir kuo tikime. Pasidžiaugti vienas kitu ir dalintis

džiaugsmu su artimaisiais bei visa LSMU bendruomene. Savo pasirodymais puoselėjame idėją, jog gyvenimas visados tęsiasi ir galima įveikti bet kokius likimo mestus iššūkius. Šis įkvėpimas slypi žmonėse ir niekada nežinau, kuris pokalbis ar istori-

ja pakeis ne tik nuotaiką, bet ir visą vertybių skalę. Kartais kiti primins, kodėl užsibrėžėme aukštus tikslus, kitais palaikys, kai bus sunku juos įgyvendinti. Žinoma, kad ne tik vaidiname, o ir realiame gyvenime.

▶ 6 p.

Kuratorė Eglė Milčė.

ŠIMTADIENIS

◀ 5 p.

Todėl už kasdienį rūpestį dėkojame savo kuratorei Eglei Milčei ir džiaugiamės žinodami, jog dar šimtą dienų turėsime žmogų, kuris visuomet išlausys, padarys arbatos ir bus šalia. Ačiū tariame ir režisieriui Andriui Kurieniui, kuris negailėjo savo laiko kuriant visą Šimtadienio šventę. Žinoma, dėkojame ir auklėtojoms bei auklėtojui (9a Rasai Kučienei, 9b Sauliui Skučui ir 9c Daivai Žemaitienei), kurie devintoje klasėje priėmė ir globojo mus, žengiant pirmuosius žingsnius mokykloje. Šimtadienis praėjo, tačiau visas šis

laikas, praleistas kartu, abiturientus ir atvedė prie „regėto svajoj Eldorado“. Liko tik šimtas dienų.

Ir paskutinis mokyklos, Gimnazijos gimtadienis, kurį galiu pasakyti dar besimokydamas čia.

Miela gimnazija, Esu ne kartą girdėjęs frazę: „Mokykla – antri namai“, tariamą pašaipiai. Esą pusdienis, praleistas kabinetuose, varžo prigimtine laisvę ir tai nėra gyvenimas. Užsimerkiu ir sekundę gailiu tų, kurie nepažino mokymosi džiaugsmo. Man mokykla ir yra namai. Septintą valandą vakaro eidamas jos koridoriais susimąstau, ar tik nebus pirmi. Toks klausimas kilo ir mokytojams, kai kartu su MMB „Foamita“ komanda įpusėjus liepai kasdien bibliotekoje ruošėmės reprezentuoti gimnaziją Šveicarijoje. Atsakymas? Jų yra kelios dešimtys. Čia jauku, čia gausu ambicingų žmonių, čia dėstoma humanistiniais principais ir, visų svarbiausia, čia nuoširdžiai tikima mokiniu. Suprantama, kad klaidos yra patirtis, o svarbiausios pamokos vadovėliuose neužrašytos. Mokykla dovanoja vietą atsiskleisti ir subręsti, o aš galiu tik atsidėkoti ateities darbais. Tikiu, kad namų atmosfera mane pasitiks kiekvieną kartą čia grįžus.

Justas Daujotas, IV g. B

Sveikinu mokyklą, kuri subūrė pačius nuostabiausius, nuoširdžiausius žmones. Suteikė galimybę susipažinti ir atrasti savo gyvenimo žmones, sielos puseles. Ši mokykla tai ne tik vieta, kur kiekvieną rytą

ižengus nusišypsai plačia šypsena, bet ir antri namai, kuriuose visada rasi palaikymą, šiltą glėbį ir skanios arbatos. Ačiū.

Ugnė Pečiukaitytė, IV g. B

Ko reikia, kad vaikai norėtų eiti į mokyklą? Atsakymas paprastas: reikia, kad jie jaustųsi čia kaip namie. Tokia ir yra LSMU Gimnazija. Čia visuomet šilta, jauku, saugu, čia jaučiamas rūpestis ir atidumas. Tai meilės ir pagarbos atmosfera ir nepaprasta bendruomenė – vaikai, pedagogai, tėveliai. Ačiū Jums, mokytojai, jog rūpinotės net tik mūsų žinių, bet ir dvasios turtų kaupimu, už tai, kad savo pažinimo rūmą statėte ant tvirtų vertybinių pamatų. Iš visos širdies dėkoju LSMU Gimnazijai ir jos pedagogams.

Austė Lukošytė, IV g. B

Dauguma sutiktų, kad gimtadienis yra viena gražiausių švenčių. Tortas, žvakutės, draugai ir šilti apkabinimai. Šios gražios šventės proga noriu pasveikinti ir savo mokyklą, kuri per šiuos ketverius metus spėjo tapti antraisiais namais. Čia aš išmokau ne tik apskaičiuoti gyvenimo išvestinę ar išmatuoti įtampą, tvyrančią ore, bet ir sutikau daug nuostabių žmonių, kuriuos drąsiai galiu vadinti draugais. Likus

tik šimtui dienų dažnai tenka vakare braukti skruostu riedančią ašarą. O buvo laikai, kai tik ir svajočiau apie tą akimirka, kai baigsiu mokyklą... Taigi, noriu padėkoti šiai mokyklai už galimybę pažinti ne tik mokslą, bet ir žmones, už ne tik dalykišką, bet ir gyvenimo pamoką ir palinkėti, kad dar daug mokinių galėtų patirti tai, ką čia galėjau patirti aš!

Roberta Gaidamavičiūtė, IV g. B

Mokyklos gimtadienis

Sveikindami gimtadienio proga dažnai dainuojame, šokame, linkime. Taip, linkime kur kas dažniau nei dėkojame. Veltui... Tad aš gal kiek netradiciškai savo sveikinimą LSMU Gimnazijai pradėsiu ne linkėjimu, o padėka. Padėka už tai, kad man čia buvo tiesiog labai gera. Gera sutikti tiek žmonių, mokyti, klysti, švesti, liūdėti, dirbti ir ilsėtis. Klausiate, kokia gimimo diena be dovanos? Atsakau – nesavanaudiška, siekianti duoti, o ne imti. Štai mes gimnazijai galime padovanoti labai mažai, o ji – daug. Mano dovana – bendraklasis. Gal tokie žodžiai iš abiturientės lūpų skamba kiek banaliai, tačiau nuoširdžiai bijau, kad tiek daug ir tokių artimų žmonių galiu niekada nebesutikti. Žinote, tikiu, kad jie gyvenime pasieks labai labai daug, bus nuostabūs advokatai, chirurgai,

gai, politikai, policininkai, mamos ir tėčiai. O svarbiausia – žmonės. Žmonės, kuriais džiaugiuosi ir didžiuojuosi jau dabar. Matyt, dabar ir visada. Žinoma, dovanų sąrašą galėčiau tęsti. Vargu, ar užtektų visų laikraščių puslapių. Taigi, esu priiversta grįžti prie to, nuo ko dažnai

pradedame sveikinimo žodį. Linkiu, jog mokykloje būtų ugdomi ne profesijų atstovai, o žmonės. Žmonės, kurie likus mažiau nei šimtui dienų mokykloje galėtų pakartoti mano žodžius. Džiaugtis žmonėmis, su kuriais tiek daug patirta.

Ieva Apanavičiūtė, IV g. B

